

[Finansministeren.]

lægsbevillingsloven end nødvendigt, fordi man ikke kunde budgettere paa de paagældende Omraader paa et saa tidligt Tidspunkt.

Jeg skal ikke komme ind paa nogen Redegørelse for de enkelte Ministeriers Budgetter, idet jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer selv har sat sig ind i disse Tal. Jeg skal blot gøre den Bemærkning, at Statsvirksomhederne, der efterhaanden er blevet ret mange i Tal, er budgetteret med et Underskud paa ca. 28 Mill. Kr. Det er i det allervæsentligste Statsbanerne, der medfører dette Underskud, idet der for deres Vedkommende alene er budgetteret et Underskud paa ca. 24 Mill. Kr. Det er jo et ømt Punkt i Statens Økonomi, men vi kan ikke ændre disse Forhold i Øjeblikket. Forhaabentlig vil vi komme ind i en Periode, der medfører nogen Nedgang i dette Underskud. Naar man ser paa det absolutte Tal, de 24 Mill. Kr., der er budgetteret som Underskud for Statsbanerne, maa man ogsaa erindre, at der deri er indbefattet Forrentning og Afskrivning, saaledes at det er et virkeligt Regnskabsunderskud, der her er opstillet. Det vil praktisk talt sige, at det er Forrentningen af den i Statsbanerne anbragte Kapital, der er svag.

Paa § 26, Paragraffen angaaende Formuebevægelser, har Udgifterne paa dette Finanslovsforslag naaet en meget betydelig Højde. Der er budgetteret ca. 42 Mill. Kr. til Erhvervelse af Aktiver vedrørende faste Ejendomme og Anlæg. Det er ogsaa her i det væsentligste Statsvirksomhederne, der tager Formuen i Brug til Nyanlæg, idet ca. 36 af disse 42 Mill. Kr. medgaar til Anlæg indenfor Statsvirksomhederne. Men jeg tror, det er nødvendigt, at man paa disse Omraader sørger for at holde sig paa Højde med de Krav, der kan stilles til Virksomhederne, og at det derfor er nødvendigt, at man bruger nogen Kapital til Forbedring af deres Teknik og Organisation. Dette bringer Tallene paa § 26 noget op, men selve den betydelige Anlægsvirksomhed, der i Virkeligheden her er regnet med, bringer dog ikke Formuebevægelserne til at give et større Minus, idet man har forudsat, at Aaret skal begynde med en Kassebeholdning paa 33 Mill. Kr. og ende med en Kassebeholdning paa ca. 26 Mill. Kr., saaledes at Nedgangen kun skulde være godt 7 Mill. Kr. Jeg anser ikke dette for paa nogen Maade at være truende, saa jeg har for mit Vedkommende ikke modsat mig, at man for Anlægsvirksomhedernes Vedkommende budgetterede ret høje Beløb.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærk-

ninger om et Punkt paa Driftsbudgettet, nemlig Krigsministeriets Budget. Det er ærede Medlemmer bekendt, at da Budgettet blev forelagt Folketinget i Efteraaret, var der paa Krigsministeriets Budget budgetteret 2,4 Mill. Kr. mindre til Anskaffelse af nyt Materiel, end der er i Øjeblikket. Det drejer sig om den ekstraordinære Bevilling paa 3 Mill. Kr., som ifølge gældende Lov skal opføres hvert Aar, og som vi havde ment kunde nedsættes for næste Finansaar. Det var fra Regeringens Side foreslaaet at gøre dette ved en Tekstanmærkning paa Finansloven og en tilsvarende Nedsættelse af Udgifterne paa Krigsministeriets Budget. Imidlertid blev der i Folketinget rejst Indvendinger imod denne Form, idet man hævdede, at hvis man vilde ændre Beløbet, maatte der fremsættes et særligt Lovforslag derom. Det skete saa. Der blev fremsat et særligt Lovforslag om Nedsættelse af Beløbet, og dette Lovforslag blev ogsaa vedtaget i Folketinget, men det blev forkastet her i det høje Ting. For saa vidt kan jeg sige, at dette høje Ting allerede har haft en betydelig Indflydelse paa det Finanslovsforslag, som først forelægges i Dag, idet man som Følge af Forkastelsen igen maatte forhøje Beløbet til de 3 Mill. Kr., saa der ikke blev nogen Nedsættelse dér. Jeg maa i allerhøjeste Grad beklage, at man i dette høje Ting ikke mente at kunne gaa med til at nedsætte Beløbet. Det høje Landsting har altsaa for saa vidt disse 2,4 Mill. Kr. paa Samvittigheden i Øjeblikket, og disse Penge skal udgives til et Militærvæsen, om hvis Værdi der er i hvert Fald ret delte Meninger — jeg kan maaske sige saaledes uden at behøve at komme nærmere ind paa det. Denne Bevilling findes altsaa nu optaget i det foreliggende Finanslovsforslag med 3 Mill. Kr., idet man har maattet bøje sig for Landstingets Afgørelse. Hvorvidt Befolkningen som saadan vil være Landstinget taknemmelig for, at det har tvunget Krigsministeriet til at udgive 2,4 Mill. Kr. mere, end man mente det nødvendigt, er et Spørgsmaal, som der formentlig senere bliver Lejlighed til at tage Stilling til. Det er et Spørgsmaal, som ikke kan afgøres i Dag, men som der bliver Mulighed for at tage Stilling til under de almindelige politiske Drøftelser, som formentlig vil finde Sted i den kommende Sommer. Jeg har kun her villet ridse den historiske Linie op for, hvorledes denne Bevillings Skæbne har været under Finanslovsforslagets Behandling paa Rigsdagen.

Med Hensyn til et Spørgsmaal, som har været stærkt debatteret baade teoretisk